



ת"פ 3002/09/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד חג'אזי, מוסטפא חג'אזי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 3002-09-20 מדינת ישראל נ' חג'אזי(עצור/אסיר

בפיקוח) ואח'

בפני כבוד השופטת רונית בש

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. מוחמד חג'אזי

2. מוסטפא חג'אזי (עצור בפיקוח)

גזר דין

1. ביום 11/3/21 הורשע כל אחד מהנאשמים, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן (א/1). נאשם 1 הורשע בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) ו- 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977(להלן: חוק העונשין) ובעבירה של ירי מנשק חם - עבירה לפי סעיפים 340א(ב)(1)+(2) ו- 29 לחוק העונשין. נאשם 2 הורשע בביצוע עבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק - עבירות לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא וסעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין ובעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 402(ב) ו- 31 לחוק העונשין. כתב האישום תוקן במסגרת של הסדר טיעון, אולם לא גובשה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.

כתב האישום המתוקן

2. ביום 9/8/20 או בסמוך לפני מועד זה, קשרו נאשם 1 ואחר קשר לבצע שוד של שליח פיצה (להלן: הקשר). במסגרת הקשר ולשם קידומו, פנו נאשם 1 והאחר לנאשם 2 על מנת שיספק להם נשק, כדורים ותחמושת לצורך ביצוע השוד, וכן יסתירם לאחר ביצועו. בתאריך 9/8/20 עובר לשעה 1:40, מועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ובתיאום עם נאשם 1 והאחר, נשא והוביל נאשם 2 ברכב יונדאי בצבע בז' מטאלי ברחבי העיר טמרה, תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, שהוא נשק שסוגל לירות כדור שבכווח להמית אדם, וכן מחסנית ותחמושת שהם אביזרים לנשק. בהמשך למתואר לעיל, נאשם 2 פגש בנאשם 1 ובאחר והעביר לידיהם את הנשק, התחמושת והמחסנית, בידעו כי הם מתכוונים לבצע באמצעותם שוד, ובכך עשה מעשה לפני עשיית השוד כדי לאפשר את ביצועו, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשייתה.

בתאריך 9/8/20 בסמוך לשעה 1:40 לערך, כחלק מהקשר ולשם קידומו, צלצלו נאשם 1 והאחר מטלפון נייד לפיצריית "אלח'יר" בטמרה וביצעו הזמנה של פיצה (להלן: ההזמנה) לרחבה הנמצאת בסמוך למסגד אלח'אלה בטמרה (להלן: מקום מסירת הפיצה).

פ.ל. יליד 2000 (להלן: המתלונן), העובד כשליח בחברת משלוחים בבעלות מ.ב.ד, יליד 1973, נשלח למקום



מסירת הפיצה לצורך סיפוק ההזמנה שבוצעה כאמור. זמן קצר לאחר שיחתם של נאשם 1 והאחר, הגיע המתלון למקום מסירת הפיצה כשהוא נושא תיק ובתוכו כסף בסכום של כ- 1500 ₪ (להלן: התיק). נאשם 1 והאחר המתינו למתלון במקום מסירת הפיצה. באותה עת האחר החזיק בידיו את הנשק כשהוא טעון במחסנית ובתחמושת (להלן: הנשק הטעון). האחר התקדם לעבר המתלון כשהוא נושא בידיו את הנשק הטעון ומכוונו לעבר המתלון ותוך כך דרש ממנו להעביר לידיו את התיק. המתלון, בפחדו מהאחר ומנאשם 1, עשה כדברי האחר ומסר לידיו את התיק.

בשלב זה נאשם 1 עלה על גבי הקטנוע והתקדם בנסיעה לעבר האחר והמתלון. נאשם 1 פנה לאחר ואמר לו לירות לעבר המתלון. האחר עלה על הקטנוע וירה באמצעות הנשק הטעון 4 יריות לכיוון רגליו של המתלון, באופן אשר יש בו כדי לסכן חיי אדם. מיד לאחר מכן נאשם 1 והאחר נמלטו מהמקום על גבי הקטנוע עם התיק, כשהם מתכוונים לשלול אותו מבעליו שלילת קבע. כל זאת עשו נאשם 1 והאחר, בצוותא חדא, כשהם נושאים עמם את הנשק הטעון בלא רשות על פי דין, בחבורה וכשהם מזויזים בנשק שיש בו כדי לפגוע או לסכן את המתלון.

זמן קצר לאחר מכן, ועל פי תיאום מראש, פגשו נאשם 1 והאחר בנאשם 2. נאשם 1 והאחר העבירו לידיו נאשם 2 את הנשק, המחסנית והתחמושת על מנת שיסתירם. בהמשך לכך, נאשם 2 נשא והוביל את הנשק, המחסנית והתחמושת ברכבו ברחבי העיר טמרה עד אשר הגיע בסמוך לבית של חברו, שם החנה את הרכב ונעל אותו.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1

3. מתסקיר שירות המבחן שהוגש על אודות נאשם 1 (להלן בפרק זה גם: הנאשם) עולה כי הלה רווק בן 21 בעל עבר פלילי נקי ללא רבב. טרם האירוע הנדון התגורר הנאשם בבית הוריו בטמרה ועבד בחברה לעבודות עפר. אשר להתייחסותו לביצוע העבירה, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודה אך באופן חלקי, תיאר את ביצועה באופן שטחי והקטין את חלקו בביצועה. שירות המבחן סבור כי הרקע לביצוע העבירה נעוץ בהיותו של הנאשם מעורה בחברה שולית בה קיימת לגיטימציה לביצוע עבירות אלימות ושימוש בנשק. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות ונוטה להטילה על גורמים חיצוניים.

בבואו לשקול את גורמי הסיכון להישנות עבירות אל מול גורמי הסיכוי לשיקום, שקל שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם אשר זוהי מעורבותו הראשונה בפלילים, לצד התרשמותו מיכולותיו הקוגניטיביות התקינות של הנאשם ושאיופיותיו לנהל אורח חיים נורמטיבי.

במסגרת גורמי הסיכון, נשקלו חומרת העבירה ופוטנציאל הנזק הגלום בה וקשייו של הנאשם לקבל מרות מגורמי אכיפת החוק. במהלך תקופת המעצר בפיקוח האלקטרוני נפתח לנאשם "חלון" למטרת יציאה לטיפול שיניים, אלא שהטיפול בוטל והנאשם ניצל את החלון שנפתח עבורו לטובת ביקור בבית הוריו ובכך הפר את תנאי מעצרו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לשתף באופן מצמצם ולטשטש חלקים ניכרים הנוגעים לביצוע העבירה. הנאשם מעורה, כאמור, בחברה שולית, ובמצבים של אירועי אלימות- אינו נסוג לאחור אלא מסלים את המצב ופועל באופן אימפולסיבי ללא יכולת לשלוט בדחפיו. הנאשם אף התקשה להצביע על מוקדי קושי באישיותו הזקוקים לטיפול. שירות המבחן מעריך כי שילובם של כל גורמי הסיכון עלול להגביר את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו של הנאשם.



לפיכך, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 1 וממליץ להשית עליו עונש מרתיע, פיצוי לנפגע העבירה, קנס ומאסר על תנאי.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2

4. מתסקיר שירות המבחן שהוגש על אודות נאשם 2 (להלן בפרק זה גם: הנאשם) עולה כי הלה רווק בן 21 ועבר הפלילי נקי ללא רבב. טרם האירוע הנדון התגורר הנאשם בבית הוריו בטמרה ועבד בחברה לעבודות עפר. שירות המבחן התרשם כי הוא מקבל אחריות מילולית למיוחס לו בכתב האישום. לדברי נאשם 2, הוא נגרר אחר נאשם 1-אחיו ואחר עוד שותף לעבירה. הנאשם התמקד במזעור חלקו לעומת שותפיו, אך יחד עם זאת הביע תחושות בושה, צער וחרטה על מעורבותו בביצוע העבירות.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלונן, שיתף האחרון כי נערכה סולחה אמיתית בינו לבין הנאשמים. לדבריו, הוא אינו מרגיש כי הוא נתון בגלל הנאשמים בסיכון והוא אף ניסה לסייע להם במסגרת הליך המעצר נגדם. כמו כן, שלל המתלונן כל פגיעה בתפקודו ובשגרת חייו בעקבות אירוע העבירה והפגיעה בו וטען כי הוא ממשיך לנהל חיים רגילים והיום הוא משרת בצבא ובקרוב עתיד להתגייס למשטרה.

בבואו להעריך את גורמי הסיכוי לשיקום לצד גורמי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, שקל שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי וקיומו של הליך הסולחה. עוד ציין שירות המבחן כי אמנם הנאשם קיבל אחריות פורמאלית ומילולית, אך ניתן להתרשם כי חל בו שינוי וכיום הוא מצליח ולו באופן ראשוני להכיר בחומרת מעשיו. כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את חומרת העבירות לצד מאפייני אישיותו של הנאשם. שירות המבחן מעריך כי בעת ביצוע העבירות פעל הנאשם באופן מתוכנן ומודע לגבולות החוק האוסרים הובלת והחזקת נשק בלתי חוקי תוך סיוע לאחרים לביצוע שוד, דבר המעיד על דפוסי התנהגות עברייניים המאופיינים בהיעדר אמפטיה והתעלמות מהפגיעה האכזרית הטמונה בהם לאחר, וזאת לצד מערכות תמיכה חלשות המאופיינות בתקשורת מצומצמת.

שירות המבחן מעריך כי גורמי הסיכון הנ"ל מעידים על קיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד ע"י נאשם 2, המתחזק נוכח הערכה בדבר קיומה של פרוגנוזה נמוכה לשיקום בשלב זה. בסיכומי של דבר, נמנע שירות המבחן מלבוא בעניינו של נאשם 2 בהמלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגיש את טיעוניו הכתובים לעונש (1/ט) לצד פסיקה לתמיכה בעמדת המאשימה לעונש (2/ט) וכן את הכרעת הדין, כתב האישום המתוקן וגזר הדין במסגרתו נדון האחר הנזכר בכתב האישום לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל (3/ט).

6. ב"כ המאשימה ציין כי המאשימה, אמנם, סבורה כי יש לקבוע בעניינו של נאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין 5



ל-9 שנות מאסר בפועל, וזאת כשם שסברה גם לגבי האחר אשר עניינו נדון בבית משפט זה בפני כב' השופט ג'השאן. אולם, משיקולי אחדות ענישה לא תתנגד המאשימה כי המתחם שייקבע בעניינו של נאשם 1 יהא זהה למתחם שנקבע בעניינו של האחר, היינו מתחם הנע בין 30 - 60 חודשי מאסר בפועל. אשר לנאשם 2, אשר חלקו בביצוע העבירות שונה, הבהיר ב"כ המאשימה כי לגבי המאשימה סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4-7 שנות מאסר, אך גם בעניינו, משיקולי אחדות הענישה, מבקשת שלא לקבוע מתחם עונש הולם נמוך יותר מזה שנקבע בעניינו של האחר, היינו מתחם עונש הולם הנע בין 30-60 חודשי מאסר בפועל.

7. לאחר שסקר את עובדות כתב האישום המתוקן כדי ללמד על חומרת מעשיהם של הנאשמים, הבהיר ב"כ המאשימה, לגבי כל אחד מהנאשמים, כי נוכח העובדה שמתקיימת זיקה הדוקה בין המעשים אותם ביצעו, סבורה המאשימה כי יש לראות בכל העבירות כאירוע אחד ולפיכך יש לקבוע מתחם עונש כולל לשתי העבירות יחדיו, וזאת ביחס לכל אחד מהנאשמים.

8. ב"כ המאשימה, הדגיש כי לא בכדי קבע המחוקק עונש של 20 שנות מאסר לצידה של עבירת השוד שבפנינו, ובכך העניק ביטוי לחומרה הרבה הטמונה בה. נטען כי הערכים המוגנים ע"י עבירת השוד הם ההגנה על רכוש וקניין הפרט ושמירה על תחושת הביטחון של הפרט ושל הציבור בכללותו. אשר לעבירת הנשק, נטען כי הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה זו הינו שלום הציבור ובטחונו, לצד ההגנה על חיי אדם. נטען כי על בית המשפט להילחם בתופעת האלימות הגואה באמצעות שימוש בנשק, זאת בשל העובדה שנשק המוחזק שלא כדין עלול למצוא את דרכו לידיים עויינות ועלול לשמש למטרות פליליות, חשש אשר התממש במלואו במקרה זה, מקום בו במהלך השוד נעשה שימוש בתת מקלע וכלל ירי של מספר כדורים לכיוון רגליו של המתלונן באופן שיכול היה בנקל לפגוע ולסכן את חייו וכן את חייהם של עוברי אורח תמימים.

9. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ציין ב"כ המאשימה את התכנון שקדם לביצוען ואת התארגנותם של הנאשמים לצורך ביצוע השוד כמפורט בכתב האישום המתוקן. עוד צוין הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, תוך שהודגש כי האירוע במסגרתו נורו 4 יריות לעבר המתלונן היה יכול בנקל להוביל לתוצאות חמורות בהרבה. בנוסף הזכיר ב"כ המאשימה את הנזק הממוני המסתכם ב- 1,500 ₪. נטען כי חומרה יתרה טמונה במעשיהם של הנאשמים אשר ביצעו את השוד כלפי שליח פיצה תמים העובד לפרנסתו בשעת לילה מאוחרת, וכל זאת מתוך בצע כסף. לעניין עבירת הנשק בה הודה והורשע נאשם 2, צוין כי עסקין בנשק התקפי מסוג תת מקלע שפגיעתו הפוטנציאלית רבה. הודגש ע"י ב"כ המאשימה כי נאשם 2 נשא את הנשק כשהוא טעון בטבורה של עיר והעבירו לנאשם 1 והאחר שעשו בו שימוש במהלך השוד.

10. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה את הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן על כל המשתמע מכך. מנגד, ציין ב"כ המאשימה את התרשמותו השלילית של שירות המבחן, אשר נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 1 ואף המליץ להשית עליו עונש מרתיע, פיצוי לנפגע העבירה, קנס ומאסר על תנאי. בעניינו של נאשם 2, נוכח רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות ופרוגנוזה שיקומית נמוכה לשיקום, נמנע שירות מלבוא בהמלצה טיפולית במסגרתו.



11. בסיכומי של דבר, עותרת המאשימה לגזור על כל אחד מהנאשמים עונש מאסר בפועל בחלקו האמצעי של המתחם לו היא עותרת, לצד מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי וכן קנס ופיצוי כספי גבוה למתלונן.

12. ב"כ הנאשמים הגיש את טיעוניו הכתובים לעונש (נ/1) לצד פסיקה להמחשת עמדת ההגנה לעונש (נ/2) וכן הוסיף וטען בעל-פה. בפתח טיעוניו הבהיר הסנגור על רקע האמור בתסקיר שירות המבחן, כי נאשם 1 עומד על הודאתו לעניין חלקו בכתב האישום המתוקן. נטען עוד כי הנאשמים שהו במעצר מאחורי סורג ובריה תקופות ממושכות, במיוחד נאשם 2 ששהה במעצר כ-10 חודשים, וכן נטען כי עד כה נתונים הנאשמים במעצר באיזוק אלקטרוני, וכי תקופת מעצרם מהווה עבורם גורם הרתעה משמעותי בהינתן הנתק ממשפחתם שאף התעצם נוכח הגבלות משבר הקורונה.

13. הסנגור ביקש להתחשב בנסיבותיהם האישיות של כל אחד מהנאשמים תוך שטען כי נסיבות אלו מצדיקות הליכה של כבדת דרך לקראתם. הסנגור הדגיש את גילם הצעיר של הנאשמים; עברם הפלילי הנקי; הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן השיפוטי; שיתוף הפעולה של הנאשמים עוד בשלב החקירה; הבעת החרטה וקבלת האחריות על מעשיהם. הסנגור גם הגיש את הסכם הסולחה (נ/3) שנערך בין הנאשמים למתלונן במסגרתו קיבל המתלונן פיצוי. עוד נטען כי עובר לביצוע העבירות, תפקדו הנאשמים באופן נורמטיבי ועבדו לפרנסת משפחתם, וכן כי שליחתם למאסר ממושך בפועל תפגע קשה בסיכוייהם להשתקם.

14. בסיכומי של דבר, סבורה ההגנה כי יש לקבוע בעניינו של נאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין עונש מאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ארוך ומרתיע. בעניינו של נאשם 2 סבורה ההגנה כי נוכח הרשעתו בעבירת סיוע לשוד הרי שיש להעמיד את המתחם לגביו במחצית המתחם שייקבע בעניינו של נאשם 1. עוד סבור הסנגור כי יש לקבוע כי ביצוע העבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק בה הורשע נאשם 2 מהווה את הסיוע לשוד. לפיכך, לשיטתו יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירת הסיוע לשוד ובהתייחס אליה בלבד.

15. עוד נטען כי ככל שבית המשפט יקבע מתחם עונש הולם גבוה מזה המוצע על ידי ההגנה, הרי שיש לסטות לקולה ממתחם העונש משיקולי שיקום. לעניין זה נטען ע"י הסנגור כי יש סיכוי ממשי שהנאשמים ישתקמו ושליחתם למאסר מאחורי סורג ובריה תפגע אנושות בהליכי שיקומם. כמו כן, סבורה ההגנה כי מקרה זה מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם גם משיקולי חסד, רחמים ושיקום משפחתי, וזאת נוכח נסיבותיהם המשפחתיות של הנאשמים.

16. הסנגור הוסיף וטען, כי האירוע לא היה מתוכנן מראש וכי מדובר בהסתבכות של רגע, באופן ספונטני, וכן כי במקרה זה, בשונה ממקרים חמורים, לא נפגע המתלונן, דבר המצדיק, לידיו של הסנגור, הפחתה במידת אשם של הנאשמים.

17. בסיכומי של דבר, מבקשת ההגנה שלא למצות את הדין עם הנאשמים ע"י שליחתם למאסר בפועל ממושך, ולאמץ את מתחם העונש ההולם לו היא עותרת תוך הוספת עונש של מאסר מותנה ארוך ומרתיע.



דין והכרעה

18. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי, על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. ולשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין. במקרה דנן אין חולק כי העבירות המיוחסות לכל אחד מהנאשמים מהוות אירוע אחד שהרי מדובר במסכת עבריינית אחת. בגין אותו אירוע ייקבע, לגבי כל נאשם, מתחם העונש ההולם בתיק זה.

19. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת השוד הוא שלומו ובטחונו של המתלונן זאת לצד הפגיעה ברכוש. המתלונן ביקש להרוויח את לחמו בכבוד ומצא עצמו נתון בידי פורעי חוק. נאשם 1 והאחר פעלו ממניע של בצע כסף ובהתנהלותם סיכנו חיי אדם עת שעשו, בצוותא חדא, שימוש בנשק חם במהלך האירוע ממנו נורו 4 יריות לעבר רגלי המתלונן. מעשים אלו שבוצעו באישון לילה פגעו בשלוות חייו של המתלונן וביכולתו להלך ברחוב ללא חשש כל שכן כשמדובר במי שפעל באותה עת לפרנסתו. לעבירת השוד שביצע נאשם 1 נלוותה, כאמור, העבירה של ירי מנשק חם המגלמת בחובה מעבר לסיכון שלומו ובטחונו של המתלונן, גם סיכון פוטנציאלי לביטחון הציבור. עבירות הנשק (החזקה, נשיאה והובלה) שביצע נאשם 2 פוגעות אף הן בשלומו וביטחונו של הציבור מה גם שבעניינו נעשה שימוש בפועל בנשק לצורך ביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות, דבר המלמד על מידת פגיעה גבוהה בערך המונן.

20. לעניין פניה הרבים של עבירת השוד יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל (6.2.14):

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת "תג העונש" לעבירה זו - אין זה דין של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זה דין של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זה דין של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זה דין של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זה דין של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות".

21. ומהתם להכא: במקרה דנן יש לזקוף לחובתו של נאשם 1 את התכנון המוקדם של עבירת השוד של שליח פיצה שהרי הוא והאחר קשרו קשר לבצע שוד זה. הם אף הצטיידו מבעוד מועד, בסיועו של נאשם 2, בתת מקלע מאולתר מסוג קרלו ואף בתחמושת ומחסנית. נאשם 1 והאחר טמנו פח לשליח הפיצה-המתלונן במטרה לשדוד את כספו, ואז באיומי נשק דרש האחר מהמתלונן את תיקו ומאחר יותר אף ירה, כאמור, בהוראת נאשם 1, לעבר רגלי



המתלונן. עבירת השוד בוצעה בנסיבות מחמירות תוך איום תחילה על המתלונן באמצעות תת המקלע ובהמשך אף ירי לעבר רגליו של מספר יריות מאותו נשק שמסוכנותו רבה.

22. לטובת הנאשמים יש לזקוף, במידת מה, את העובדה שעסקין בנזק לא רב לרכוש וכן כי למתלונן לא נגרמו נזקי גוף אף כי לבטח חווה במהלך האירוע תחושות של פחד ואימה. עוד אציין בעניינו של נאשם 1 כי הוא אמנם לא איים בפועל באמצעות הנשק כלפי המתלונן ולא ירה בעצמו מהנשק. אולם, אין להתעלם מכך שהירי לעבר המתלונן בא בעקבות הוראתו של נאשם 1 לאחר לעשות כן. נאשם זה הוא שותף מלא לעבירת השוד בנסיבות מחמירות ולעבירה של הירי מנשק חם וחלקו בביצוע- דומיננטי, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן.

23. לגבי חומרת עבירת השוד בנסיבות מחמירות לצידה קבוע עונש מרבי של 20 שנות מאסר ולעניין החשיבות בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 1178/14 מדינת ישראל נ' מיכלאשוילי (23.06.2014): "בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך להרתיע את אלה המבקשים להיבנות מפרי עמלם של אחרים, תוך שימוש בכוח הזרוע, ולהגן על הציבור מפניהם באמצעות השתת עונשי מאסר משמעותיים... כאשר בעבירת שוד בנסיבות מחמירות עסקין נודעת חשיבות רבה לביטוי הסלידה החברתית העמוקה והבהרה כי היא נושאת בצדה עונש מאסר כבד על מנת להרתיע עבריינים בכוח".

24. לגבי נאשם 2 אציין כי חלקו בעבירת השוד הוא אמנם כמסייע בלבד. אולם, עסקין בסיוע ממשי לשוד שהירי נאשם 2 העביר לנאשם 1 ולאחר את הנשק, התחמושת והמחסנית בידיעה מלאה כי בכוונתם להסתייע בהם לצורך ביצוע שוד. נאשם זה הורשע בביצוע שתי עבירות חמורות- עבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות ועבירות נשק. עסקין בנשק מסוכן מסוג תת מקלע מאולתר לו צורפו מחסנית ותחמושת, ואשר אותו החזיק, נשא והוביל נאשם 2 ברכב ברחבי העיר טמרה, ובהמשך מסר את הנשק, כאמור, לנאשם 1 ולאחר לצורך ביצוע עבירת השוד. בכך לא תמו מעשיו הנפשעים של נאשם 2, שכן לאחר ביצוע השוד שוב נסע נאשם זה עם הנשק, התחמושת והמחסנית ברחבי העיר טמרה, במטרה להסתיר עד שבסופו של דבר הגיע בסמוך לבית חברו ואז נעל את הרכב ובו הנשק. בנסיבות אלו, הרי שיש לראות בחומרה רבה הן את עבירת הסיוע לשוד והן את עבירות הנשק, בהן הורשע נאשם 2.

25. ראוי להדגיש את חומרת התופעה של עבירות הנשק שהינה בימינו, לדאבון הלב, תופעה נפוצה, אשר יש לבערה מהשורש ע"י ענישה מחמירה. לעניין זה יובאו להלן דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 4406/19 סובח נ' מדינת ישראל (5.11.2019):

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית והגורם בלעדיו אינן (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה [...] על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. [...] ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה



ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'ייבוש הביצה' המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן [...]".

26. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות נשק, תובא הפסיקה הבאה:

· בת.פ. 31034-06-17 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' מסרי (17/4/18) הושת על נאשם בעל עבר נקי, שהורשע, מכוח הודאתו, בביצוע עבירה שעניינה נשיאת נשק מסוג תת-מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית ובה כדור אחד, באזור מגורים, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 3451-02-14 מדינת ישראל נ' עבד אלעאל (23/9/14) הושת על נאשם בן 21 בעל עבר נקי שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של נשיאת והחזקת נשק (תת מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית וכדורים), לצד עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו כדין, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, וכן ענישה נלווית.

· בת"פ 17520-03-14 מדינת ישראל נ' אבו אלהוה (31/12/14) גזר בית המשפט המחוזי בירושלים על הנאשם עונש שעיקרו מאסר בפועל בן 20 חודשים לריצוי בפועל, בגין ביצועה של עבירה שעניינה הובלת נשק (תת מקלע מאולתר).

27. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שוד בנסיבות מחמירות, יובאו שני פסקי הדין הבאים:

· בע"פ 114/15 גנאים נ' מדינת ישראל (30.1.18) נדון עניינו של מערער אשר הורשע בתום שמיעת ראיות בעבירות של קשירת קשר ושוד בנסיבות מחמירות. עסקין בשוד שבוצע בחנות מכולת יחד עם אחר באמצעות כלי הנראה כאקדח. על המערער, בעל עבר נקי, נגזר עונש של 42 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המערער על חומרת העונש נדחה תוך שבית המשפט העליון ציין כי מדובר בעונש הולם בשים לב לכך שהמערער סירב לגלות את שמו של שותפו, השתמש בכלי הנחזה ככלי נשק, והתסקיר בעניינו לא היה חיובי.

· בע"פ 8271/17 מדינת ישראל נ' אבו גליון (30.1.18) נדון ערעור המדינה על קולת עונש של 23 חודשי מאסר בפועל שהושת על המשיב בגין הרשעתו על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של קשירת קשר ושוד בנסיבות מחמירות. את השוד ביצע המשיב יחד עם אחר שהיה מצויד באקדח שבו הוא ירה באוויר במהלך השוד. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, בין היתר נוכח עברו הפלילי של המשיב, והעמיד את עונשו על 31 חודשי מאסר בפועל.

28. לאחר שנתתי דעתי לערכים החברתיים שנפגעו, כאמור, במידת חומרה גבוהה כתוצאה מביצוע העבירות בהן



הורשע נאשם 1, וכן נתתי את הדעת לנסיבות ביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנהוגה, לרבות לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל שהושת על האחר שהורשע בביצוע אותן עבירות תוך קביעה לגבי של מתחם עונש הולם הנע בין 30-60 חודשי מאסר בפועל (3/ט), אני קובעת לגבי נאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 60 חודשי מאסר בפועל, וזאת כפי שנקבע בעניינו של האחר. בעניינו של נאשם 2 אני קובעת מתחם עונש הולם זהה הנע בין 30 עד 60 חודשי מאסר בפועל. אבהיר כי נאשם זה אמנם לא הורשע בביצוע עבירת השוד, כי אם בסיוע לשוד, ולא נכח פיזית במהלך השוד. אולם, עסקינן בסיוע דומיננטי לשוד ותוך כך בביצוע עבירות נשק חמורות, דבר המצדיק, לדידי, את קביעת מתחם העונש ההולם הנ"ל גם בעניינו של נאשם 2.

29. במסגרת הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות אציין, לטובת שני הנאשמים, את עברם הנקי, את גילם הצעיר ואת הודאתם בעובדות כתב האישום המתקן, אשר חסכה הן זמן שיפוטי יקר והן ובעיקר את העדת העדים, לרבות המתלונן. לכל אלו אוסיף את הסכם הסולחה שנערך עם המתלונן כמו גם את עמדתו בפני שרות המבחן לפיה מדובר בהסכם כן ואמתי ואין הוא חושש מפני הנאשמים. עוד יש לציין את העובדה ששני הנאשמים היו נתונים תקופה משמעותית במעצר מאחורי סורג ובריה בגין תיק זה (נאשם 1-4 חודשים ונאשם 2-10 חודשים) ועד כה הם נתונים במעצר באיזוק אלקטרוני.

30. בהתחשב באמור לעיל, ומבלי להתעלם מהאמור בתסקירים, בעיקר לענין הסיכון הקיים ביחס לשני הנאשמים, אני בדעה כי מן הראוי להשית על כל אחד מהנאשמים עונש הקרוב לרף התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל, לצד רכיב ענישה מרתיע של מאסר מותנה. נוכח הסכם הסולחה במסגרתו פוצה המתלונן, לא יושת על הנאשמים פיצוי כספי. כמו כן, נוכח העובדה שעל האחר, השותף הפעיל, לא הושת קנס כספי בגזר הדין נגדו (3/ט) ונוכח שליחת הנאשמים למאסר ממושך מאחורי סורג ובריה, אני מבכרת שלא להטיל עליהם קנס כספי.

31. בסיכומי של דבר, אני דנה כל אחד מהנאשמים, כדלקמן:

נאשם 1:

- למאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים בניכוי ימי מעצרו (מיום 24/8/20 עד ליום 27/12/20).
- למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע נאשם 1 עבירת אלימות מסוג פשע, עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
- למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע נאשם 1 עבירת אלימות מסוג עוון, עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.



נאשם 2:

- למאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים בניכוי ימי מעצרו (מיום 9/8/20 עד ליום 10/6/21).
- למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע נאשם 2 עבירת אלימות מסוג פשע, עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
- למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע נאשם 2 עבירת אלימות מסוג עוון, עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום .

ניתן היום, י"א חשוון תשפ"ב, 17 אוקטובר 2021, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אבי אור-זך, ב"כ הנאשמים, עו"ד יוסף סולימאן והנאשמים בעצמם.